

2) Artykuł 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1593/91 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR podpisanej w Genewie w dniu 14 listopada 1975 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis ten określa jedynie termin na przedstawienie dowodu na prawidłowość przewozu, a nie termin na przedstawienie dowodu na to, gdzie naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce. Na sądzie krajowym spoczywa obowiązek określenia, zgodnie z zasadami jego prawa krajowego obowiązującymi w zakresie postępowania dowodowego, czy w konkretnym, rozpatrywanym przez niego przypadku i w świetle wszystkich okoliczności, ten ostatni dowód został przedstawiony we właściwym terminie. Jednakże sąd krajowy dokona oceny tego terminu z poszanowaniem prawa wspólnotowego, a w szczególności z uwzględnieniem okoliczności, że po pierwsze, termin ten nie powinien być zbyt długi, aby umożliwić, pod względem prawnym i materialnym, ściąganie należnych kwot w innym państwie członkowskim, a po drugie, że termin ten nie może stawiać posiadacza karnetu TIR w sytuacji braku materialnej możliwości przedstawienia powyższego dowodu.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.07.2008

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-253/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/22/WE — Ustawodawstwo socjalne odnoszące się do działalności w transporcie drogowym — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 153/26)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i F. Fraústo de Azevedo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia, w wyznaczonym terminie, przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102, s. 35)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy

2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG, Republika Portugalska uchyliła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-256/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony — Brak transpozycji w przepisanych terminie)

(2009/C 153/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. O'Reilly i M. Condou-Durande, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: S. Ossowski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. 2004 L 304, s. 12).

Sentencja

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchyliło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 14 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-266/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/81/WE — Prawo pobytu obywateli państw trzecich będących ofiarami handlu ludźmi lub przedmiotem wcześniejszych działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami — Brak pełnej transpozycji — Brak podania do wiadomości przepisów, za pomocą których dokonano transpozycji)

(2009/C 153/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande i E. Adserá Ribera, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: B. Plaza Cruz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami (Dz.U. L 261, str. 19)

Sentencja

1) Nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami oraz nie podając do wiadomości Komisji Wspólnot Europejskich przepisów krajowych, które powinny przyczynić się do zapewnienia takiego dostosowania, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-313/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/58/WE — Prawo spółek — Decyzje i zalecenia podawane do publicznej wiadomości — Pisma i formularze zamówień — Sankcje — Brak transpozycji w przepisach w terminie)

(2009/C 153/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Vesco i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Bruni, pełnomocnik, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w określonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 1 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 68/151/EWG w zakresie wymagań dotyczących jawności w odniesieniu do niektórych typów spółek (Dz.U. 2003 L 221, s. 13)

Sentencja

1) Nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 1 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 68/151/EWG w zakresie wymagań dotyczących jawności w odniesieniu do niektórych typów spółek Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.08.2008.